

KRYTERIA DOBORU PSÓW

1. WYMOGI ZDROWOTNE

§ 1. 1. Do tresury kwalifikuje się psy bez względu na płeć, w wieku od roku do dwóch lat, o budowie i szacie zgodnej z wzorcem rasy, w odpowiedniej kondycji fizycznej i psychicznej.

2. Wyjątkowo, po konsultacji z przedstawicielami szkoły, dopuszcza się odstępstwa w zakresie wieku psów w odniesieniu do psów:

- 1) przeznaczonych do szkolenia przez doświadczonych przewodników;
- 2) o szczególnych predyspozycjach psychicznych do tresury;
- 3) ras późno dojrzewających pod względem psychicznym.

3. W momencie zakupu psy muszą posiadać:

- 1) aktualne zaświadczenie o szczepieniu przeciwko wściekliźnie;
- 2) wyniki badania w kierunku dysplazji stawów biodrowych (z wyjątkiem szczeniąt i psów ras małych);
- 3) urzędowe świadectwo zdrowia psa wystawione przez lekarza weterynarii, który to lekarz został zaznajomiony przez przedstawiciela jednostki dokonującej zakupu psa o dodatkowych wymaganiach stawianych psom policyjnym.

§ 2. 1. O zakwalifikowaniu psa do tresury pod względem zdrowotnym decyduje lekarz weterynarii, wchodzący w skład komisji kwalifikacyjnej w szkole.

2. Przy braku pełnych możliwości diagnostycznych podstawą dyskwalifikacji psa może być uzasadnione podejrzenie występowania niektórych chorób i wad.

3. Podstawą dyskwalifikacji psa mogą być rażące odstępstwa od wzorca rasy, a także stwierdzenie:

1) widocznych blizn i dużych uszkodzeń skóry, w szczególności wyłysień i odbarwień, nawet po zaleczeniu, a także blizn lub innych śladów w okolicy szyi lub lewego ucha, mogących świadczyć o próbach usunięcia oznakowania elektronicznego lub tatuażu;

2) wady urody w postaci całkowitej lub częściowej amputacji uszu lub ogona;

3) złego stanu higieny psa, a w szczególności:

- a) silnego zabrudzenia skóry i sierści,
- b) inwazji egzopasożytów,
- c) nieprawidłowej pielęgnacji sierści u psów ras wymagających specjalnych zabiegów takich jak strzyżenie lub trzymowanie.

§ 3. 1. Wadami dyskwalifikującymi psa do tresury w Policji są w szczególności:

1) wady psychiczne i choroby neurologiczne objawiające się przykładowo:

- a) nadpobudliwością ruchową lub innymi niepożądanymi zachowaniami,
- b) zachowaniami sugerującymi możliwość występowania choroby kojcowej - bez względu na nasilenie objawów,
- c) oziępalością lub słabą reakcją na bodźce środowiskowe,
- d) innymi atypowymi reakcjami na bodźce zewnętrzne;

2) wady i choroby narządów zmysłów, a w szczególności:

- a) oczu, uszu, nosa,
 - b) zaburzenia równowagi,
 - c) choroba lokomocyjna;
- 3) wady budowy i postawy, a w szczególności:
- a) budowa nietypowa dla danej rasy (wzrost, waga, proporcje, kątownanie),
 - b) dysplazja stawów,
 - c) kulawizny,
 - d) stan po złamaniach kości,
 - e) krzywica,
 - f) dysfunkcje ruchowe,
 - g) nierozwinięta muskulatura;

- 4) wady i choroby układu powłokowego, w tym:
- a) uszkodzenia skóry i sierści, w szczególności otarcia, wygryzienia lub zmiany niedoborowe,
 - b) nieprawidłowa szata,
 - c) uszkodzenia poduszek łap i pazurów,
 - d) podejrzenie występowania neurodermatozy;
- 5) zaburzenia przemiany materii objawiające się między innymi:
- a) wychudzeniem,
 - b) otyłością.
2. Do tresury nie kwalifikuje się także psów, u których stwierdzono:
- 1) wady i braki uzębienia;
 - 2) schorzenia wymagające stosowania diety;
 - 3) przepuklinę pępkową lub wyczuwalny nadmiernie pępek;
 - 4) wnetrostwo;
 - 5) ciążę lub ciążę urojoną;
 - 6) nie podciągnięte sutki po odstawieniu szczeniąt.

§ 4. W przypadku stwierdzenia lub podejrzenia występowania innych chorób i wad, decyzję o zakwalifikowaniu psa do tresury podejmuje lekarz weterynarii, biorąc pod uwagę:

- 1) celowość leczenia (z uwzględnieniem jego czasu i kosztu) - tylko w przypadku psów szczególnie przydatnych do tresury;
- 2) względy tresurowe - w przypadku możliwości wyleczenia psa bez zaburzenia cyklu szkoleniowego.

2. PRÓBY CHARAKTERU PSA

§ 5. 1. W celu sprawdzenia i oceny predyspozycji psa do tresury poddaje się go przed zakupem próbom charakteru, które obejmują:

- 1) aportowanie;
- 2) szukanie ukrytego przedmiotu;
- 3) reakcję na strzał, hałas;
- 4) obronę opiekuna i popęd do ścigania osoby uciekającej;
- 5) samodzielność i czujność.

2. Próby wymienione w ust. 1 przeprowadza się poza miejscem stałego pobytu psa.

3. Szczegółowy charakter prób wymienionych w ust. 1 uzależniony jest od kategorii, w jakiej pies będzie tresowany.

4. Do prób należy przystępować z psem wypoczętym i wybieganym.

§ 6. 1. Celem próby aportowania jest sprawdzenie czy pies aportuje różne przedmioty rzucane bądź wynoszone i ukrywane.

2. O sposobie puszczenia psa i terenie wykorzystanym do próby decyduje osoba sprawdzająca, z zastrzeżeniem następujących zasad:

- 1) do aportowania należy używać przedmiotu o różnych kształtach i różnego rodzaju fakturze (miękkiej lub twardej) - takim przedmiotem może być w szczególności kawałek gumowego węża, piłeczka, drewniany klocek lub plastikowa rurka;
- 2) pies musi mieć możliwość zapoznania się, w szczególności poprzez krótkotrwałą zabawę, z przedmiotem który zostanie wykorzystany podczas próby;
- 3) przedmiot powinien zostać odrzucony bądź wyniesiony i ukryty na odległość co najmniej dwadzieścia metrów;
- 4) przedmiotów nie należy odrzucać bądź wynosić "pod wiatr";
- 5) czas pomiędzy odrzuceniem bądź wyniesieniem przedmiotu a puszczeniem psa w celu jego odnalezienia powinien wynosić minimum dziesięć sekund;
- 6) podczas próby dopuszcza się pobudzanie psa głosem lub gestem;
- 7) aportowanie należy przeprowadzać na smyczy lub "luzem", w pomieszczeniu oraz w terenie otwartym

wykorzystaniem różnorodnego podłoża;

8) pies po podjęciu przedmiotu powinien zareagować na przywołanie opiekuna i powrócić do niego z przedmiotem.

3. W stosunku do psów kwalifikowanych do szkolenia na kursie do wyszukiwania zapachu zwłok i ratownictwa wodnego wykonuje się dodatkowo element aportowania przedmiotu z wody, z zachowaniem następujących zasad:

1) do wody należy rzucić przedmiot gwarantujący unoszenie się na wodzie;

2) pies natychmiast powinien wskoczyć do wody i podjąć rzucony wcześniej przedmiot.

4. Pies podczas próby musi wykazać się pasją do aportowania różnych przedmiotów, wytrwałością szukania, radością z zabawy i pewnością zachowania.

§ 7. 1. Celem próby szukania przedmiotu jest sprawdzenie predyspozycji psa do pracy węchowej w określonej kategorii.

2. O szczegółach próby decyduje osoba sprawdzająca, z zastrzeżeniem następujących zasad:

1) próbę szukania przedmiotu przeprowadza się w pomieszczeniach lub w terenie otwartym;

2) przedmiot użyty do próby powinien być nasączony zapachem ludzkim, narkotyku, materiału wybuchowego lub zwłok - odpowiednio do kategorii, w której ma być tresowany;

3) pies musi mieć możliwość zapoznania się, w szczególności poprzez krótkotrwałą zabawę, z przedmiotem, który zostanie wykorzystany podczas próby;

4) dopuszcza się pobudzanie psa podczas próby głosem lub gestem;

5) podczas próby można sprawdzać reakcję psa na hałas.

3. Pies powinien współpracować z obcą osobą, w szczególności ze sprawdzającym lub kandydatem na przewodnika.

4. Pies nie może wykazywać zachowań agresywnych w stosunku do ludzi i innych psów.

5. Po odnalezieniu zapachu musi aktywnie sygnalizować miejsce ukrycia przedmiotu.

§ 8. 1. Celem próby odporności na strzał jest zbadanie reakcji psa na odgłosy strzału.

2. Próbę przeprowadza się stosując hukowe środki pozoracyjne lub przy użyciu broni palnej, strzelając amunicją ćwiczebną.

3. Podczas próby należy przestrzegać następujących zasad:

1) można przeprowadzać ją w terenie otwartym podczas swobodnego spaceru psa na smyczy, w czasie walki z pozorantem oraz podczas aportowania lub wyszukiwania ukrytego przedmiotu;

2) strzały należy oddawać z różnych odległości w przedziale od dziesięciu do pięćdziesięciu metrów;

3) oddający strzały powinien znajdować się w miejscu niewidocznym dla psa.

4. Podczas próby reakcji na hałas stosuje się różnego rodzaju źródła hałasu określone przez sprawdzającego.

5. Pożądanym zachowaniem u psa jest jego brak reakcji na strzały (hałas), spokój i równowaga.

Niedopuszczalna jest reakcja lękowa psa objawiająca się chęcią ucieczki lub spadkiem zainteresowania próbą, w której pies uczestniczy.

§ 9. 1. Celem próby obrony przewodnika i popędu do ścigania osoby uciekającej jest zbadanie zdolności obrończych psa, jego pewności i zdecydowania w ataku.

2. Podczas próby należy przestrzegać następujących zasad:

1) psa należy prowadzić na smyczy (lince) i w kagańcu;

2) pozorant ubrany w strój ochronny i uzbrojony w miękką pałkę, z odległości około trzech metrów (wcześniej pozostając w ukryciu), atakuje opiekuna psa w sposób zdecydowany, zachowując jednocześnie środki ostrożności;

3) pozorant nie może uderzać psa pałką;

4) po ataku psa pozorant musi mu ustępować;

5) podczas próby dopuszcza się pobudzanie psa głosem lub gestem;

6) na sygnał sprawdzającego opiekun przytrzymuje psa umożliwiając ucieczkę pozorantowi na odległość co najmniej dziesięciu metrów;

7) na sygnał sprawdzającego opiekun zdejmuje psu kagańiec i puszcza psa luzem w kierunku uciekającego

pozoranta;

8) pozorant musi ustępować psu w trakcie pościgu oraz nie może uderzać go pałką.

3. Pies podczas próby musi wykazać się pasją do atakowania osoby i wytrwałością ataku. Niedopuszczalna reakcja lękowa psa, objawiająca się między innymi chęcią ucieczki lub brakiem reakcji obronnej w stosunku pozoranta.

§ 10. 1. Celem próby samodzielności i czujności jest sprawdzenie u psa reakcji w sytuacji zagrożenia pod nieobecność opiekuna.

2. Próbę można przeprowadzać w kagańcu lub bez kagańca.

3. O szczegółach próby decyduje osoba sprawdzająca, z zastrzeżeniem następujących zasad:

1) opiekun, po przywiązaniu psa, oddala się na odległość co najmniej dziesięciu metrów;

2) po upływie około jednej minuty od zdarzenia opisanego w pkt 1 pozorant, ubrany w strój ochronny i uzbrojony w pałkę, zbliża się do psa i z wzrastającą intensywnością atakuje go, zachowując jednocześnie środki ostrożności;

3) pozorant nie może uderzać psa pałką, a po ataku psa musi mu ustępować.

4. Pies podczas próby musi wykazać się czujnością, samodzielnością, ostrością oraz popędem do samoobrony. Niedopuszczalna jest reakcja lękowa psa, objawiająca się między innymi chęcią ucieczki lub brak reakcji obronnej w stosunku do pozoranta.

ZAŁĄCZNIK Nr 5a

PROTOKÓŁ

z testowania sprawności użytkowej psów kategorii: patrolowe, patrolowo-tropiące, tropiące
grafika

ZAŁĄCZNIK Nr 5b

PROTOKÓŁ

z testowania sprawności użytkowej psów do wyszukiwania zapachów narkotyków
grafika

ZAŁĄCZNIK Nr 5c

PROTOKÓŁ

z testowania sprawności użytkowej psów do wyszukiwania zapachów materiałów wybuchowych
grafika

ZAŁĄCZNIK Nr 5d

PROTOKÓŁ

z testowania sprawności użytkowej psów do wyszukiwania zapachu zwłok ludzkich i ratownictwa wodnego
grafika

ZAŁĄCZNIK Nr 5e

PROTOKÓŁ

z testowania sprawności użytkowej psów do działań antyterrorystycznych
grafika

ZAŁĄCZNIK Nr 5f

PROTOKÓŁ

z testowania sprawności użytkowej psów do badań osmologicznych
grafika

ZAŁĄCZNIK Nr 6

Sposób określania wartości norm żywieniowych dla poszczególnych ras psów